

Indhold.

Agerdyrkningsystemerne. — Børsanferiet. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Agerdyrkningsystemerne.

(Fortsættelse fra No. 33.)

§ 2. Systemer med Produktion af Gødning.

De væsentlige Betingelser for, at disse skulle lykkes, ere: 1) Foderværter, som ideimindste give et Ækviivalent fra 1 til 1½ Spbd. tort Hø pr. Maal. 2) Kreaturer, som producere Gødningen billig. 3) Afgrøder, som give det størst mulige Udbytte af den forbrugte Gødning. 4) Et saadant Forhold mellem de forbedrende og de udplnende Afgrøder, at enhver Plante kan gjødsles stærkest mulig, og et saadant Sædsliste, at enhver Plante netop bedækker Jorden i den Tid, som er mest passende til at foretage Plojningen, Udsæden, Rjørslen af Afgrøde og Gødning.

Man maa ikke undre sig over, at Driftskapitalen er Sjælen i et saadant Agerbrug, og at denne Kapital for at kunne beherske Situationen maa beløbe sig til 8 a 16 Spbd. pr. Maal (Ager og Eng). Man har da Leilighed til med Omhu at studere den finantsielle Mechanisme ved driftlige Landboforetagender; Kapitalen er her stillet først i Rækken af de produktive Kræfter; det er af Bigtighed at vide, hvad man skal holde sig til, hvad angaar dens hele Størrelse, Maa- den at fordele den paa og de Resultater, som den forskaffer.

Resultaterne ville vise, at Kapitalen under visse Forhold med Fordel kan anvendes i Agerdyrknings Tjeneste; at Jordens produktive Evne, betragtet fra det finantsielle Standpunkt, ikke er saa begrændset, som man har sagt og skrevet, og at en Gaards Betydning snarere stik- ker i Størrelsen af dens Kapital end i Antallet af dens Maal.

Det lille Agerbrug, som lettere kan skaffe sig Formue end det store, har bedre forstaaet disse Sandheder. Uden tvivl skylder det dem for en stor Del sin Overlegenhed over det store Agerbrug, som imidlertid vil kunne skaffe sig Opreisning ved at gjøre et videre Bekjendskab med Kapitalen.

En Kapital paa 16 Spbd. pr. Maal er ret- færdiggjort alene ved Fordelen der bringer. Af Interesse er det at vide, hvorledes den fordeles; det vil sige at kjende det Forhold, som finder Sted mellem Kreaturbesætningen, Inventariet, de Foderværter, som Hayes liggende, Gødning- mængden i Behold eller i Jorden, Udsæden og Kassebeholdningen. Der er virkelig ingen Tvivl om, at det Forhold, hvori disse forskellige Slags Værdier staa til hinanden, jo høilig bidrager til at realisere en hoi Rente af Driftskapitalen.

Kapitalen, som anbringes i Kreaturer, bestemmes efter det Princip, at ligesaa vigtigt som det er at indskrænke Antallet af Arbeids- dyr til det uomgjængelig fornødne, ligesaa fordelagtigt er det at forøge Antallet af pro- ducerende Dyr, naar man er vis paa, at man regelmæssig kan fodre dem med Maximum af Foder, og naar man anvender et Ager- dyrkningsystem, som kan betale den Gød- ning Kvæget leverer. Overalt, hvor man re- spekterer denne Lov paa Eiendomme, som ere nødte til selv at producere deres Gødning, er Kvæget virkelig langtfra et nødvendigt Onde, som man har kaldt det, men meget snarere een af de virksomste Aarsager til Agerbrugets Rigdom. Sandt at sige, er det en Maalestof for Inten- siteten af den fulgte Kultur; paa den ene Side angiver Antallet af Arbeidsdyr og Antallet af Ploge; paa den anden Side giver den almin- delige Størrelse af Kvægbesætningen og en For- restilling om den producerede Gødningmængde. Altsaa kommer det i et saadant Tilfælde blot an paa at vide, om de paa en Gaard samlede Krea- turer ere tilstrækkelige til paa den ene Side at udføre Arbejderne og paa den anden Side at producere Staldgødning, og om Gaarden paa sin Side kan fodre dem.

Landbrugsffolen Grignon disponerer over en Kapital paa omtrent 4 Spbd. i Arbeidsdyr og producerende Dyr pr. Maal idet den har indrettet sig i Forhold til de Hjælpekilder og For- dringer, som dens Stilling medfører. Blot vil man paa samme Tid kunne indse, at Grignon, førend den opnaaede en saa stor Besætning, har maattet anvende Alt for at forøge sin Jords Produktionsevne for Foder. I Begyndelsen var der færre Kreaturer, mindre Staldgødning, mindre Afgrøder; for at kunne gaa frem, maatte

man kjøbe Gjødning og forresten fordele Kapitalen.

Kapitalen i Inventariet hører til den Kategori af Hjælpeidler, som man maa sætte i Forhold til Bigtigheden af det Maal, som skal naaes. Den maa repræsentere omtrent $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{12}$ af den hele Driftskapital, og maa derfor stige til $1\frac{1}{2}$ Spd. pr. Maal Ager og Eng. Jo rigere en Jord er gjødslet, desto bedre belønner den en aktiv Kultur, og jo aktivere en Kultur er, desto flere Ploge, Harver, Maskiner, Værktøier, Kjøretøier o. s. v. behøves der. Væsentligt, ja absolut nødvendigt er det, at Arbejderne bestandig udføres i rette Tid, med Hurtighed og Økonomi. Derhos er det af Bigtighed, at Arbejderne aldrig behøve at vente efter Redskaberne, men ligesaa lidt maa Instrumenterne paa Grund af for stor Luxus eller slet Valg, udover en vis Tid hvile. Et virksomt Redskab er en død Kapital, og naar det under Anvendelsen ikke kan betale sin Rente, sin Istandsættelse, sin Amortifikation, saa er det fordi dette Instrument er slet gjort eller slet anvendt.

Kapitalen i opbevarede Fødemidler, repræsenterer alle de Fødemidler, som, besyttede mod at forðæres, oppebie det Dieblif, da de enten skulle fortæres af Kvæget eller føres til Markedet. Alenbart afhænger dens Bigtighed ved Beholdningens Dypgjørelse af den Tid, hvorpaa denne sker, for Grignon den 30te April hvert Aar.

Man indvender ofte, at de Produkter, som skulle sælges, ikke ere en integrerende Del af Kapitalen, eftersom de ikke in natura ere bestemte til Reproduktionen; men hertil kan man svare, at det er ved at realisere sit Korn, sin Uld osv., at Landmanden betaler sin Forpagningsafgift, sine Skatter, sine Arbejdere og sin Udsæd. Det er derfor i den Henseende kun af ringe Bigtighed, om man ved Dypgjørelsen finder disse Værdier i Magasinet eller i Kassen; tidlig eller sild ville alle Fødevarer, der ere bestemte til Salg, komme ind i Kassen.

Kapitalen i Gjødningen, der dels findes i Gjødselhauge, dels i Jorden, udgjør i Grignon ved Dypgjørelsen en Størrelse af omtrent 5 Spd. eller $\frac{3}{10}$ af Driftskapitalen. Man maa tilstaa, at det er et Tal, som kan forbause de mest uforsfædede Tilhængere af det fremadstridende Agerbrug. Som om Fordelene i sidste Instants ikke vare et Resultat af Kapitalens Størrelse! Som om Gjødningen, den første theoretiske Betingelse for Afgrøderne, ikke ogsaa var den første finantssielle!

Gjødningen er uomtvistelig en Kapital, hvis Produktionspris udgjør, hvad den har kostet at frembringe. Denne Kapital er uomtvistelig i højeste Grad produktiv, og det er først, naar Jorden er mættet dermed, at denne f. Ex. giver 10 til 15 Pd. Hvede pr. Centner almindelig Staldgjødning ifødetfor at give 3, 4 eller 5, som man ser det paa fattige Jorder. Velan! Anbring paa hvert Maal 9000 Pd. Staldgjødning, som man, færdig og nedploiet, har havt

til en Pris af omtrent 8 Spd., saa vil Jorden uden tvivl være gjødslet for flere Aar, den vil uden tvivl give fire Afgrøder ibetmindste efter denne Gjødsling. Følgelig vil denne Gjødsling paa 8 Spd. i Ørdets fulde Betydning være et Forskud, som er gjort Jordbunden; man har betruet denne en Kapital paa 8 Spd., som den maa give tilbage i Form af Afgrøde. Men da denne Tilbagebetaling kun skal være succesfuld, saa maa denne Kapital hvert Aar, lige til den er aldeles opbrugt, figurere i Regnskabet, dels som absorberet Gjødning, dels under Form af Gjødning i Jorden, som venter paa at blive absorberet. Det er paa denne Maade, at Gjødningsskapitalen i Jorden ved et Agerbrug, som er paa Vej til Forbedring, er i bestandig Tilvæxt ligesom Foderværterne og Kreaturbesætningen, medens den ved et Agerbrug, som skal til at indvinde sine Forbedringer, tværtimod er i Afstagen, da i sidste Tilfælde Landmanden søger at erholde alle sine Forskud tilbage.

At ubelade Gjødningen af Regnskabet vilde altsaa være det samme som at gøre Driftskapitalen mindre end den er; man vilde derved give at forstå, at man kunde begynde paa Dyrtningen af Rodfrugter, paa dyb Ploining, industrielle Planter og Staldfodring med en Kapital minus Gjødselskapitalen. Hvorfor skabe saadanne Illusioner? Gives der ikke i Landmændenes Kredts kun altfor mange foretagende Aander, som ere oplagte til at overtage Forpagtninger, der overstige deres Evne, og paa dem at anvende Agerdyrkningsystemer, hvis Følger de sidenhen ikke kunne udholde? Hvormangen Katastrofe har ikke denne Betragtningssmaade medført! Hvor mange redelige Mænd ere der ikke, som af Mangel paa Kapital ikke har kunnet fortsætte Foretagender, der ellers vilde have havt en glimrende Begyndelse.

At Agerbruget kan skabe sig selv sin Gjødning med sin Afgrøde, og at det derfor er tilstrækkeligt at gjøre en første Afgrøde for at skaffe sig en vigtig Del af Gjødningsskapitalen i Jorden, er aldeles vist; men man maa tage sig iagt! Dette Foder, som er forandret til Gjødning, hvad er det vel andet end tilbagebetalte Forskud, Forskud, som fremdeles alle Landmandens Interesser opfordrer ham til at forøge? Hvorledes man bærer sig ad, maa man dog indrømme, at man tidlig eller sent kommer til et Gjennemsnitsudlæg pr. Maal for hele Gaarden af for 5 Spd. Gjødsel, og da denne Kapital skal være vort Værk, maa den efter Ret og Billighed være vor Eiendom. Forpagteren vil have Ret til at tage den tilbage ved Slutningen af Forpagtningen, hvis ikke Eieren ved hans Tiltrædelse har overladt ham en ligesaa stor Kapital, eller han, interesseret i en varig Forbedring af sin Jord, enten ved at nedsætte Afgiften eller ved at holde ham skadesløs ved Enden af Forpagtningen, har givet Forpagteren en Erstatning, der svarer til de Forskud, denne overlader ham, idet han trækker sig tilbage.

Udsæden. Ved Slutningen af April have

Udgifterne ved Udsæden (Tilsaaning af Markene, Pløiningerne, de forberedende Arbejder) i Almindelighed naaet deres Høieste. Paa denne Tid er Kornet endnu ikke indsamlet, det Samme gjælder om Kaps og eetaarige Foderværter fra om Foraaret; Poteterne og Runkelroerne ere for en stor Del plantede ud eller saaede. Derfor er det ikke til at undre sig over, at disse Arbejder pr. Maal udgjøre en Sum af omtrent 3 Spd., som Landmanden vil faa tilbage naar han høster.

Kapitalen i Kassen. Landmanden er ikke i Virkeligheden Herre over sine Operationer, uden naar han altid har tilstrækkelig Penge til at gjøre sine Udbetalinger i rette Tid, og det uden at være nødt til at gjøre Salg for Tiden. Derfor maa han have rede Penge, hvis Forhold til den faste Kapital varierer efter Markstuderne og efter Leiligheden i Handelsoperationerne.

Alt sammenfattet, tro vi, at det under de nuværende Forhold ikke er nogen Overdrivelse at bringe Driftskapitalen op til 16 Spd. pr. Maal ved en Eiendom, hvorpaa et af de Agerdykningsystemer er anvendt, som bearbejde og gjødelse Jorden saa meget som mulig, og som for selv at kunne producere deres Gjødning pr. Maal (Moieland og Eng) holde cirka 70 Pbd. levende Kjød (Faar, Kjør, Heste, Svin). Det staar Jordforbedrerne frit for i Begyndelsen at gaa suksessfuld frem og paa denne Maade at komplettere deres Begyndelseskapital; det staar ligeledes de fratredende Forpagtere frit at indskrænke deres Kreaturhold, deres Foderværter og Gjødningmængde henimod Enden af Forpagtningen, og saameget mere at forøge deres ubjævnende Afgrøder og deres Indkomster paa kort Termin; der er Intet at indvende mod disse to Systemer at anvende sin Kapital paa; begge to have deres Berettigelse. Men gjælder det et normalt Agerbrug, et Agerbrug som vil have hurtige Resultater, fordi det trives i et Land med Afstæning, som forbedrer paa samme Tid som det nyder, som beror paa et talrigt Kreaturhold: saa udfordres der, kort sagt, dels til at danne Kvægbefætningen og det faste Inventarium, dels til at betale de aarlige Omkostninger og gjøre Forstud af Gjødning til mer eller mindre fjerne Afgrøder, en Kapital paa henved 16 Spd. pr. Maal. Det er maasse en haard Nødvendighed, men uden tilstrækkelig Kapital er Agerbruget ikke istand til at kappes med den manufakturiske Industri, som uidentivt kun lønner Kapitalisterne saa godt, fordi disse indse Bigtigheden af ligele Pengeforstud. Dette gjælder for alle Agerdykningsystemer, og især for dem, som ere begrundede i den forenede Anvendelse af Arbejde og Gjødning.

Skolen i Grignon har altsaa gjort sig meget fortjent af Agerbruget, idet den lige fra sin Begyndelse i 1828 klart fremsatte Spørgsmaalet om Forstubbene i Jorden. Paa dette Tidspunkt at forlange en Kapital paa 16 Spd. pr. Maal til at drive en Gaard, det var, maa man tilstaa, at give et kraftigt Stød til de Jordomme mod Agerbruget, som bragte Folk til at betragte Jor-

den som Basis for en ringe Indsats og Agerbruget som en Industri for Arbejdere snarere end for Kapitalister. Forstanderen for og Grundlæggeren af Skolen i Grignon tilkommer Fortjenesten af at have givet dette kraftige Stød, og, hvad der er bedre, at have bevist, at han havde Ret i at regne paa Fordele, som svarede til de anvendte Kapitaler. Nu veed man, for hvilken Pris, paa hvilke Betingelser det er muligt at forbedre kalkholdige Jorder, som man fandt dem ved Grignon. Man ved, at man maa skabe en Gjødningkapital, som alene repræsenterer $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ af Driftskapitalen. Man ved, at man i Forpagtningskontrafterne maa indføre Klausuler, som garantere den aftrædende Forpagter om ikke en direkte Realisation af hans Forskudskapital, saa dog idetmindste Erstatning, hvis han maatte lade den blive i Jorden. Kort sagt, der er ingen Illusion mere mulig hvad angaar de finansielle Fordringer af denne berømte Typus for Agerbruget, Bereddriften og Staldfodringer, til hvis Udbredelse Grignon har villet bidrage, baade ved sin Undervisning, ved sit Agerbrug og ved sine Meddelelser.

Her opstilles en Bemærkning, som alt er gjort, den nemlig, at de intensive Agerbrug ikke i Et og Alt ligne Agerbruget i Grignon. Beliggende i Kornforternes Bælte, har Grignon netop af denne Grund givet de eetaarige Foderværter, som slaes, saavel som Rodfrugterne en stor Udstrækning. Intet er fornuftigere; men Agerbruget i Syden og i Græsbeværgens Bælte kan ikke trives ved de samme Midler. Dens Grundvold er en Overvægt af fleraarige Foderværter, som iøvrigt, hvad ogsaa Lombardiets Agerbrug viser, kunne være Gjenstand for en af de mest intensive Kulturer.

(Fortsættes.)

Bærskanteriet.

(Nedenstaaende Opsats, der er af Interesse for Landmanden, er optaget fra Aftenbladet.)

Til Fogden i Aker fra en Landmand.

Nedenstaaende Dplysninger tillader jeg mig at tilstille Hr. Fogden gennem Pressen, for at ligesindede Landmænd, der lider under samme Tryk, kan faa Anledning til at slutte sig sammen og ved enstemmig Optræden vække Dhr. Fogders og Lensmænds Opmærksomhed saavel i denne som i andre Jurisdiktioner.

Blandt et af de jevne Arbejder, Landmanden har Sommer og Høst igjennem hører Tilsonet med Gjørder, Ved og Grunder, for at hans Eng og Korn (Frugterne af Arets Elld og Møte) skal staa beskyttet mod ødelæggende Dyr. Mod Ødelæggelse af Mennesker kan derimod ikke Gjørder frede. Der skal Lovene beskytte ham. Til at indskræmpe og hævede Lovenes Overholdelse er

igjen et Politi for Landdistrikterne, kaldet Fogder og Lensmænd, indfatte. Til disse har altsaa Jorddrotten at ty, naar han søger Værn af Lovene mod Forurettelser. I nedenstaaende Tilfælde haaber jeg, den nidkjære Foged i Aller vil imødekomme og lette Landmanden i at hævde sin Ret.

Det er bekjendt at Christianias nærmeste Landdistrikt forsyner Byens Indvaanere med en stor Del af de vilde Bærsorter, de konsumere, men det turde være mindre bekjendt, paa hvilken Maade en stor Del af de Kurve fylbes, som dagligen saldbuydes.

I Ud- og Indmark findes paa mange Eiendomme Jordbær og Bringebær i saadan Mængde, at de vilde udgjøre en Herlighed ved Gaardene, om Eieren vil nyde at høste dem. Loven har imidlertid, saavidt jeg kan forstaa, tilladt enhver Uvedkommende at plukke vilde Bær, Nodder, &c. i Udmarken. Altsaa nyttet det ikke at paavise Gårder, som omslutte denne Del af en Eiendom; som Beskyttelse mod Bærjankere. Indmarken har Loven udtrykkelig undtaget fra at være Hvermands Brugsret underkastet, men for Bærjankere er denne Lov som ustreven; thi den er saa langtfra at være traadt ind i Folkebevillingen at Menigmand anser hver vilde Bærbusk for sin retmæssige Eiendom, ihvor den saa end skaar.

Kl. 2—3 om Sommeren, saa tidligt begynder Sankningen, fordi Enhver vil være først til at høste de i de foregaaende Tider modnede Bær og saa dem sanket saa tidligt, at de endnu samme Formiddag kan affættes i Byen. Af Engstelse for at Grinder skal sættes op eller Gårder odelægges, maa nu Eieren og enkelte af hans Folk holde sig oppe. Han kan træffe Bærjankere, Mandfolk og Kvindfolk fast af alle Aldre, i Folger paa halve og hele Snæs om Natten i Udmarken, hvor de hviler i Skoven. Formaninger om endelig at være saa snildt at lukke Grinder og ikke at trække ud Ved i Gårderne, modtages med Ugegyldighed; men foreholder han Selskabet at slukke en Nyting, det har gjort op, eller alene foreholder det det Farlige i at de driver omkring i den tørre Pyng og Mose med de smaa tændte Tobaksfnadder, hvoraf der hvert Dieblisk drysser Ild til Jorden, saa kan han være vis paa at overfuses med Haan og Skjældsord, hvormed Selskabet regger sig selv saaledes op, at Eieren finder det sikrest at fortrække for den numeriske Dvermagt. Sankningen begynder; hverken Gårder, Forbud, Ager eller Eng respekteres. Skal en Kone eller et Barn over et Gårde med Bær i Kurven, saa kunde Bærene spildes, om hun skulde manøvrere med Bærene i den ene Haand og holde Ballancen under Klattringen med den anden. Kurven sættes derfor ned ved Siden af Gårdet, og naar Eieren er kommen over, rives eller brækkes et Hul i Gårdet for at saa Kurven igjennem. Gjennem Ager og Eng lægges Beje og Stier, og naar Eieren har sat Skjalme, kan Sporene efter Bærjankerne forfølges lange Strækninger efter de stjaalne Skjalme, som, efterat Ind-

holdet er fortæret, ligger spredt efter Bejene. Hvor ofte har ikke Gaardbrugerne omkring Kristiania maattet fortryde, at de og deres Folk hvilde til Kl. 5 om Morgenen i den Tanke, at Ondskaben eller Sjodesløsheden ikke kunde være saa stor, at den, der havde udelukkende Fordel af hans Bær, skulde næmne at rive Grinderne af Hænglerne eller kaste Ved op, saa at om Natten alle Hestene kom ind fra Havnen og odelagde hans Ager og Plantninger. Fra at Jordbærene begynder at modne til Bringebærene er afspillede om Hosten maa Jordbrugeren hver Dag og Nat leve i den samme Engstelse og Marvaagenhed. Men i hvor stor Sorgen over den lidte Skade end kan have været, saa overgaaes den dog af den rejsfærdige Harne over, at Loven har stillet ham saa godt som forsvarslos ligeoverfor den raa Mængde, som kun respekterer Lovene, hvis deres Arm kan naa den. Jeg vil for deres Skyld, som uden videre Eftertanke fører i Munden Ordene: „den stakkels Fattige og de dellige Bær, som ellers vilde raadne,“ endnu gjøre opmærksom paa, at Eieren ikke vil formenten hverken Fattig eller Ikkefattig Bærene, men han vil kun værge sin Ager og Eng; han under Bærjankerne hver eneste Bær; men han har ikke Raad til at opofre Dalere for at Uvedkommende skal vinde nogle Skilling; han maa søge at hindre, at de Bær, som han selv ikke vil have nogen Fordel af, idetmindste ikke skal blive til Forargelse og Skade for ham.

Vi betale vore Skatte til det Offentlige og vi har Ret til at forde, at det Offentlige hjælper os til at værne om Ejendomsfreden. Dette gjøres ikke. Krænkelser af den her paapegede Ejendomsfred er saaledes ikke offentlig Paatale undergivet, og for at opnaa noget ved civilt Sogsmaal maa 2 Mand Vidner præsteres for at Ret kan erholdes. Men kun i de færreste Tilfælde træffer det sig saaledes paa Landet, at 2 fra samme Sted eller samtidig tagttager hvad der ligger udenfor hver Entelis Virksomhed for Dieblisset, og inden Vidner kan hentes, har Lovovertræderen skjult sig eller passeret et nærliggende Gårde, hvorfra han frækt træder saalange til Eieren atter fjerner sig; thi Jordbrugeren maa med sin Arbeidsflod nytte Tiden for at redde Afgrøden, medens Bærjankerne (meget ofte arbejdsføre Folk) driver om og ikke for nogen Pris er at formaa til at hjælpe i den travle Tid.

Spørges der nu, hvordan skal da Landmanden fri sig denne daglige Plage, saa har han først og fremst Folkemeningen imod sig; thi Massen tror ikke, at det er ulovligt, at der plukkes Bær i Indmark uden Tilladelse. Den ræsonnerer tvært imod saaledes: „Alle Slags vilde Bær og Nodder hører os til, ihvor de saa skaar. Har Gaardmanden lagt Ager og Eng saaledes, at vi maa gaa over og i hans Ager og Eng, saa er det slemt for ham, men vi kan ikke derfor give Slip paa vore Bær.“

Dernæst bor ofte Politiet, Foged og Lensmand, hver i sin Ende af Bygden, og deres Tid er tilmed saaledes optaget af Pengeinddrivninger og Auktioner, at øjeblikkelig Hjælp ikke kan præsteres.

Meget ofte er Landmanden ogsaa uvis paa,

hvorvidt Foged og Lensmand finder sig befoiet til at antage sig en saadan Sag. Endelig er det klart, at to Personer, hvoraf den ene tilmed skal dele sig paa flere Bygder, umuligt kan overtage et virksomt Polities Pligter i en hel Bygd. Man er saaledes næsten hjælpeløs, hvor snar Hjælp fordres.

Som et Exempel paa, hvad der forefalder under en Eiers Bestræbelser forat have sin Eiendomsret, skal jeg nu fortælle, hvad der i sidste Uge forefaldt paa en Ejendom. Ejeren har i de foregaaende Aar indskrænket sig til at vaage over Gårder og Ved. Tilforn ligesom ogsaa i dette Aar har han ikke forbudt Børsanferne at samle i den indhegnede Udmark. At de ogsaa hvert Aar uhindret har nedtraadt Ager og Eng i Indmarken er skeet, fordi nogen effektiv Straf var umulig eller vanskeligt at paaføre dem. Aar ved nu Enhver, at det paa flere Steder ser ud til et Misaar. Man tvivler om at faa mere end Halvparten af Kornet modent, og det er derfor en Nødvendighed at vaage over, at Kornet ikke bliver nedtraadt. Efter gjentagne Advarsler og efterat et Par Husmandsfamilier havde faaet Eneret til uden Godtgjørelse at plukke Bær i Indmarken (hvorved man kunde være vis paa, at den skyldige Forsigtighed iagttoges), faaede ingen Frugter. Børsanferne blev driftigere med hver Dag og indfandt sig endelig lige ved Haven og Husene. En Erteager blev angreben af dem, og for om muligt at standse Traakket i Ager og Eng blev 3 Mand en halv Dag sat til at nedmeje de Flækker og Reiner i og paa begge Sider Agrene, hvorpaa der vorte Bringebar. Men Alt forgjæves. Nu blev Børsanferne forværet grebne og deres Bær tomt og udtraadt paa Marken, forat lade dem sole Følgerne af mod Forbudet at gaa i Indmarken. At Skjældsord paafulgte, det siger sig selv; men Fruentimmerne truede ogsaa med, at vorne Mænd skulde hævne det Skete. Virkelig indfandt sig ogsaa i de Par sidste Dage i Ugen flere vorne Arbejdere, som sankede Bær i Indmarken. Nat til sidste Søndag kom en af Gaardens Drengs fjørende hjem kl. 10 $\frac{1}{2}$. Det var aldeles mørkt, da hans Hest i Gaardens Skov blev standset af 4 Mand, som forlangte at vide, hvem han var, og som fandt sig stuppet ved ikke at have fundet Gaardens Ejer, thi han skulde de tillids, fordi han havde ladet Bærkurvene tomme og ellers vilde forbyde Nogen at plukke Bær i Indmarken. Ejeren er ikke tilfunds at lade sig dominere, men nogen Politihjælp kan jo ikke staa til hans Tjeneste, først af den gylldige Grund, at der intet Politit findes nærmere end 1 Mil og dernæst, fordi der mangler 2 Bidner til at bevise de fleste Ran og Trudsler. Han lod imidlertid Morgenen efter den Egn, hvor Boldsmændene antageligt bor, underrette om, at han var at træffe til enhver Tid, og forsaavidt man hilste paa ham som foregaaende Nat tiltænkt ogsaa var forberedt derpaa.

Dette er Faktum, Fr. Foged. En Mil fra Kristiania undsiger Parterne hinanden, fordi Lovene er saa slap og dens Fuldbyrkelse saa tvivlsom, at Næveretten har grob over den. Det maa saale-

des ikke forundre Dem, om der en af Dagene be-gaaes alvorlig Selvtægt, hvis Tilladelighed eller Strafbarhed siden efter skal vejes paa theoretisk Bægtstaa, men som maaste kunde standses ved en rask og energisk Optræden af Landspolitiet.

Til den Ende tillader jeg mig at anmode Hr. Fogden om, at der maatte træffes Foranstaltninger til at oplyse Menigmand om, hvor langt hans Ret gaar med Børsanferiet, samt om hvilke Følger Indgreb paa Grundejendomme vil have for ham; thi saalænge det sande Forhold i mindste Maade er ham uklart eller ubekendt, kan ingen Forandring ventes. Fremdeles vilde det for Gaardbrugerne være en længe ønsket Veiledning, om der med det samme blev givet dem Oplysning om, hvad de havde at lagttage med Børsanferne for med mindst Bryderi og Risiko at komme til sin Ret, saaledes at Ejeren ej skal forløbe sig, eller paa den anden Side af Frygt for Misgreb aldeles lægge Hænderne i Skjodet. Ligesom Kristiania Politit opslaar Plakater i Byen naar det vil minde om Efterlevelsen af Politibud, saaledes vilde ogsaa Landets Politit forendel opnaa Maalet ved at lade en oplysende Plakat opslaa omkring paa Landet, eller endnu bedre ved at tilstille Fogderiets Gaardbrugere den.

Dernæst vil jeg nævne en Forøgelse af Personale med Politimyndighed for Landet. Dette er for, saavidt vides, bleven tværksat saaledes, at en eller flere Gaardbrugere i Bygden har modtaget Polititegn. Det er utroligt, hvad det virker paa Mængden, at en kontrollerende Myndighed er nær, og i Kristiania Omegn er det paatrængende nødvendigt, at der nu gjøres noget Alvorligt for at støtte og tyde Lovene, at Vilkaarlighed ikke skal tage Overhaand.

Der foregaar langt flere Lovovertrædelser paa Landet, end Politiets Reiser skulde give Anledning til at tro; thi skulde der sluttes fra disse Reiser, maatte Forsinkelser med Pengepræstationer næsten være den eneste og staaende Forbrydelse. Men Jorddrotten ser daglig gennem Fingre med Brud paa Tro og Love, som i en By vilde blive Gjenstand for retlig Forsøgelse.

Naar i nærværende Tilfælde den ærede Foged i Aker anmodes om at imødekomme et længe næret, men for ei stritte udtalt Ønske saa ser det, forbi det omhandlede Forhold ikke længere er til at udholde. Den Forvisning har man ogsaa, at Hr. Fogden, for saavidt det er muligt, vil gjøre Sit til hurtigt at afhjælpe de isvang gaaende Lovovertrædelser.

J u d l a n d e t.

Christiania. Hs. k. H. Prinds Oscar ankom hertil Nat til Søndag d. 19de d. M. og Søndag Eftermiddag ankom Hans Gemalinde, Hds. k. H. Prindsesse Sophie med Børn.

— Generalpostdirektor R. Møghfeldt er udnævnt til Statsraad og skal overtage Bestyrelsen af Marine-Departementet samt Post-, Telegraf- og Skydesvæsenet.

— General-Post-Direktionen er ved fgl. Resol. af 18de d. M. bleven inddraget og Behandlingen af Postvæsenets Anliggender, saaledes som den inden General-Post-Direktionens Oprettelse henlaa under Departementet for det Indre, overgaar tilligemed General-Post-Direktionens Kantorpersonale til et nyt Departement, der indtil Videre bliver at forene med Marine-Departementet under en fælles Chef. Under Departementet Postvæsenet henlægges tillige fra Departementet for det Indre Behandlingen af Sager vedkommende Telegraf- og Skydsvæsenet.

— Dampflibet Ganger Nolf bragte for nogle Dage siden ifølge Nigstidenden en betydelig Ladning store og smaa Kreaturer af engelsk Race, bestemte til den høiere Landbrugsskole paa Næs. Enkelte af de ankomne Faar, kommer efter Sigende, her paa 10 Akr. Gr. (44 Syd. 40 Ø). Julejabet er besørget af Statsagronom Lindeqvist.

— I Fredags d. 17de d. M. holdtes en Fæst paa Klengenberg for de til Christiania ankomne svenske Deputerede til den norske Kroningsfest. Hr. Blanche og Mengel vare Afstener i Forveien blevene modtagne ved Jernbanegaarden af en stor, jublende Mennekkemasse, der ledsagede dem op til deres Logis, hvor en Deputation begav sig ind til dem, hvor Ordføreren, Hr. Kjøbmand J. P. Olsen holdt følgende Tale:

„Hr. Blanche, Hr. Mengel!

Det er som Udsendinge fra Medborgere, der føle varmt for Friheden og Unionen, vi indfinde os for at hilse paa Dem, mine Herrer, og bringe Eder vor Hyldest.

Det var med stor Interesse, det norske Folk fulgte Forhandlingerne paa den svenske Nigsdag i Vinter i Anledning af Spørgsmaalet om Statsforerjagen. Støttende sig til det ædle svenske Folks Frisind og Retsfælsse vilde man ikke give Tanken Rum for mere end et Udfald, Afvisning af al Indblanding i et med Sverige forenet feit og uafhængigt Folks Forandringer i sin indre Styrelse. Men det skulde ikke gaa saa. Vi kjende Alle Nigsdagens Bestlutning.

Udførelset om denne Bestlutning modtoges hos os med dyb Betyrning, fordi den truede med at standse Udviklingen af Unionen, den Gud bevare, og som vi alle af et oprigtigt Hjerte har kjær, ikke alene for de gjensidige Fordelse den yder begge Nationer, men ogsaa fordi vi føle os glade og stolte ved Foreningen med Sverige.

Men i denne Betyrning var der dog et lysende Punkt. Saavel i som udenfor Nigsdagen optraadte der Forkjæmpere for Frihedens og den gode Rets Sag, som omendssjont de vare for Naa i Tal til at tilveiebringe det forønskede Udfald, dog i Intelligens og Hjertelag ere af en saadan Betydning, at vi i deres Optreden med fuld Fortrosthed se en Forsjættelse om bedre Tider.

Vel vide vi, at Sandhedens Tolk finder sin ledste Ven i Bevidstheden om at have forsvaret, hvad der er ret og sandt, men det er os en dybtfølt Trang at udtale vor inderligste Tal til den Del af Eders Landsmand, som J, mine Herrer, repræsenterer, og det er denne Tal, som vi bede Eder modtage og frembære.“

Hr. Blanche takkede for den ham viste Opmærksomhed og bad undskyldte, at han ei kunde udtale sin Erkjendtlighed saa varmt, som han ønskede, da han var allfor bevøget til og overrasket ved en saadan Modtagelse. Da saavel han som Hr. Mengel viste sig ved Bindet, modtoges de af Hurra-raab. Hr. Blanche udtalte da for Mængden sin Tak og Fortrosthed til Fremtiden, da den skandinaviske Halvs blot i Unionen kunde finde den sande Styrke; ligeledes talte Hr. Mengel. Derefter blev en Sang af L. Dietrichson affunget.

— Morgenbladet for 22de d. M. meddeler, at de to Kredite af Hypothekbankens Laan skulde bestaa med 210,000 Syd. pr. 15de Aug., 1ste Sept. og 1ste Oktober. Af første Termin er 110,000 solgt pari til Banken, og 100,000 hentet herop i Solv. Terminen pr. 1ste Sept. er ogsaa solgt, saavidt vides, til Banken, saa at Inddragning af dette Laan ikke kommer til at foregaa paa Børsen, ialfald ikke for Oktober. Da her nu er let for Penge til Diskontering af gode Papirer, er det derfor at vente, at den lave Børskurs igjen vil have sig.

— Indberetninger til Departementet for det Indre angaaende Udfigterne for Høsten:

Akershus Amt: Den i sidste Vinter faldne store Mængde Sne og den betydelige Tøle i Jorden samt det kolde og fugtige Foraar bevirkede, at Jordarbeidet i Aar meget sent kunde paabegyndes og fuldføres. Det vedholdende Regn og Jordens stærkt opblødte Tilstand var mange Steder til Hindrer for en fuldstændig Bearbejdelse af Agerne, og da det kolde og fugtige Veir vedblev igjennem hele Forsommeren, led Baarsæden, navnlig Bygget, betydeligt; paa lavt liggende og fugtige Steder odelagdes Spiren endog ganske. Den i Juli Maaned indtraadte varme Luft frembragte imidlertid en stor Forandring til det Bedre overalt, hvor de antydede ugunstige Forhold ikke allerede havde tilintetgjort Groden, saa at man under Forudsætning af heldigt Veir for Kornets Modning og Indbjergning har Haab om, at Haarsæden vil give Udbytte som i almindelige Aar. Dette antages paa Dvre-Nomerige ogsaa at gjælde om Bygget, som derimod paa Nedre-Nomerige og især i Aker og Follo endnu tegner til at ville give lidet Udbytte. For Vintersæden ere Udfigterne, naar undtages enkelte Dele af Distriktet, derimod meget bedre og i det Hele tilfredsstillende.

Engene have næsten overalt i Aar staaet ualmindelig frodige; det fugtige Veir har imidlertid meget hindret Indbjergningen, saa at Høhøsten endnu ikke er tilendebragt.

Af Poteterne er en Del raadnet i Jorden og Udbyttet befrygtes ikke at ville naa op til et Middelskaar, naar undtages nogle Dele af Dvre-Nomerige, hvor Udfigterne ere ret gode.

Nordlands Amt: De modtagne Beretninger om Udfigterne for Høsten lyde i det Hele taget ret tilfredsstillende, og maa, under Forudsætning af en taalelig Indbjergning, give Haab om ialfald et Middelskaar. Vinteren var i usædvanlig Grad snebar i disse Egne, og Tælen var paa Grund heraf, da Vaaren indtraadte, ualmindelig dyb, og forhindrede paa mange Steder Vaaraannen, Bed-

varende Tørke, som i Mai-Maaned var forenet med kold Nordenvind, og senere med temmelig stærk Varme, satte fra først af baade Uger og Eng meget tilbage; men det ved St. Hans indtraadte Regnveir, som senere har vedværet afvexlende med Solskin og Varme, har i høi Grad forbedret Udsigterne. Imidlertid klages dog fra enkelte Kanter dels over den Skade, som Græsset har lidt ved Isbrand og Tørke, og dels over Ugræs i Agrene. Ligeledes har Græsmarken paa enkelte Steder lidt ved en Slags Insekt, af Almuen benævnt „Lame,“ som i den tørre Tid lagde sig paa Græsset og fortærede det, men forsvandt, saasnart Regnveiret indtraadte. Poteterne staa overalt særdeles lovende. Det mere stadige Regnveir i den sidste Tid har hindret Almuen i Høsaanen, og der er saaledes hidtil kun indbragte faare Lidet Hø.

Hedemarkens Amt: Ifølge de modtagne Beretninger om Udsigterne for Høsten var overalt i Amtsdistriktets 4 sydligste Fogderier Foraaret og den første Del af Sommeren ualmindelig kold og regnfuld, og som Folge heraf yderst ugunstig for Landmanden, saa at ikke alene Jordens Bearbejdelse og Tilsaaning blev meget forsinket, Arbeidet tildeels ufuldstændigt, og endog Ugre paa enkelte Steder vedbleve at være ubekvemme saa længe, at de alene kunde benyttes til Foderfød; men Veiriget og Jordens Fugtighed hemmede derhos Planternes Udvikling, saaledes at det i det Hele taget længe saa misligt ud med Baarsæden. Vintersæden, naaget tidligere lovende, sattes ogsaa meget tilbage. I Juli-Maaned indtraadte imidlertid en velgjørende Forandring med mildt, tildeels varmt Veir, og siden have Udsigterne forbedret sig betydeligt; men Udsaldet er formodentlig de anførte Omstændigheder, navnlig for Baarsædens Vedkommende, afhængig af en god, frostfri og lang Høst. Endog under de gunstige Forholde antages dog Vinger og Ddalsens Fogderi neppe at ville give et Middelsaars Udbytte af Korn og Potetes, medens man i de øvrige omhandlede Distrikter under lige Vilkaar gjør Regning paa et bedre Aar, i Hedemarkens Fogderi endog et ret godt Middelsaar. Ertesæden skal dog paa sine Steder i flstnævnte Distrikt ikke være staaet synderligt godt til, og den er derhos for endel bleven hjemfugt af Insekter; af Potetes vil Kvantummet i det Hele sammentids blive mindre end sædvanligt, dels fordi endel af Sæden er raadnet i Jorden, dels fordi de uheldige Veirforholde medførte, at der er sat mindre af denne Sædarten end almindeligt. Høavlingen vilde uden tvivl i Almindelighed være bleven rig, saafremt Baarbetingning kunde have været undgaaet, men afvigte Vinters Fodemangel gjorde Brøining nødvendig; ihvorvel dette saaledes paa flere Steder har bidraget til at formindskte Udbyttet, antages dog Høhøsten, der paa det Nærmeste nu antages at være tilendebragt, at være falden godt ud; det maa dog derhos bemærkes at ialfald paa Hedemarken Veiriget har været lidet gunstigt for Indbrægningen, som Folge heraf uden tvivl meget Hø har lidt Skade efterat være nedslaaet.

I Nordre Skerdaalens Fogderi have Udsigterne for Aaret i det Hele taget stillet sig langt gunstigere end i de øvrige Dele af Amtet, idet der nem-

lig i de nordligste Distrikter i afvigte Vinter faldt mindre, Sne end sædvanligt og denne derhos gik lidligt bort, hvorefter Marsstiden blev gunstig. Vistnok satte kold Luft med vidende Nordenvind Væsten tilbage i Slutningen af Juni og Begyndelsen af Juli-Maaneder, men paafølgende mild Luft med velgjørende Regn bevirkede ogsaa der en gunstig Forandring. Af den nævnte Omstændighed har det imidlertid været Folgen at i de Distrikter, der egne sig for Korn- og Potetesavl, nemlig Rendalens Præstegjeld, Ugerens Udvikling er hemmet, men ogsaa der imødeser man under heldige Omstændigheder en middels god Høst. Paa Tonsøet og Kvifne ere Udsigterne for Høsten usædvanligt lovende, og Tolgen tegner sig til at ville levere ialfald et godt Middelsaars Udbytte.

Særligen maa i Forbindelse med Foranstaaende mærkes, at de Egne, der ere beliggende ved Vadsdragene, have lidt ikke ringe Skade ved den ogsaa her i Amtet i dette Aar indtrufne usædvanlige Vandflom. Det er alene det nordlige Skerdaalen, som i denne Henseende kan siges at være skaanet, og den ringere Snemængde sammentids havde vistnok ogsaa til Folge, at Blommen ikke naaede nogen særdeles Høide, men Blommen i samme holdt sig ualmindelig længe, saa at de Strækninger, der ere lavtliggende, led mere end sædvanligt baade ved Vandets Overflyden og ved Brud. Mjøsen naaede en forlængst usendt Høide, og den Skade, samme har forvoldt paa Uger og Eng, er uden tvivl temmelig betydelig. Forøvrigt have Jordstred ogsaa i Hedemarkens Fogderi, navnlig i Ringkøge, været foraarstagede ved den store Mængde Regn og ved Flom i Vælle og Elvedrag.

Fra Kongsberg berettes den 13de Aug. Vi ere komne et godt Stykke ind i August-Maaned, uden at kunne sige, at vi har haft nogen egentlig Sommer, naar man derved vil have forstaaet mild Luft og Solskinveir, fra og til afløst af Regn; thi de enkelte Dage Solen har skinnet klart og sendt sine varme, oplivende Straaler til os, ere for saa i Forhold til det mærkværdig stadige Regnveir, der naabrudt har hersket lige siden i Vaar, til at komme i nogen videre Betragtning. Imidlertid voxede Græsset frodigt frem og lovede en rig Høst; men dette kan lidet hjælpe saalænge Veiret er til Hindrer for en god Bærgning, og dette har været og er fremdeles Tilfældet paa disse Kanter, saavel i Sandfver som paa Eker, hvor en stor Mængde Hø har lagt ude i længere Tid uden at man paa Grund af Regnveiret har kunnet faa det i Hus. Hvad Agrene angaar, da staa de paa mange Steder endnu frodige og vakre og vække gode Forhaabninger, men vil Høsten ikke blive varmere end Sommeren har været, tvivle vi om at Forhaabningerne paa langt nær ville gaa i Opfyldelse. Mest tilbage staa dog Frugttræerne. Deres rige Fylde med Blomster iaar var mærkværdig og gav grundet Haab om en god Høst; men her er man bleven totalt skuffet; thi under de idelige stærke Regnskyl i Blomstertiden og kort efter, sdelagdes eller bortrevs en stor Del af Blomsterne, ligesom de Frugter, Træerne har kunnet drive frem, vænkelig vil opnaa fuldkommen

Modenhed under nærværende Veirforholde, der tegne til at ville vedvare.

Fra Hamar meddeles den 19de Aug. For nogle Dage siden hændte den Ulykke, at det Gaarden Stor-Timslund i Bang tilhørende Sæterhus i Bang Alminding aldeles nedbrændte med deriværende Sætermad. Budeien var netop gaaen afsted for at føre Kreaturerne ud paa Græsgangene da Budeien paa Rabosæteren underrettede hende om at der saaes en stærk Røg fra hendes Sæterbo, men da de begge i Hast kom derhen, havde Ilden allerede grebet saa vidt om sig, at det ikke var at tænke paa nogen Redning.

Moss, den 15de Aug. Den sædvanlige Postesygdhed vifer sig desværre allerede i Omegnen af Byen og udbreder sig med ualmindelig Hurtighed.

Levanger, den 9de Aug. Høet er afslaaet og for den største Del bragt vel i Hus; de lovende Kornagter begynde at lysne; nye Poteters faldbydes hver Dag til 4 $\frac{1}{2}$ Skanden, og vi har for Tiden det mest ønskelige Veir.

Udlandet.

Frankrigs Keiser havde foreslaaet at Spanien burde optages som en Stormagt, men dette Land ønsker sig fritaget for denne Ære, og endssjønt Østerrig var villig til at anerkende den som saadan, var dette ikke Tilfældet med Storbritannien og Preussen, hvilket Sidste foreslog, at ogsaa Kongerigerne Sverig og Norge i saa Fald burde optages som Stormagt.

— Paa Napoleonsdagen, der nylig fejredes i Paris, har Keiseren benaaet 912 Domsalste.

— Stormagternes Gesandter samledes den 18de d. M. i Paris for at undertegne Konventionen angaaende Interventionen i Syrien.

Italien. Beretningen om, at flere Tusinde Garibaldiister skulle være landede i Calabrien og Neapel bliver snart benægtet, snart bekræftet. Ifølge et med sidste Post ankommet Telegram fra Neapel af 16de d. M. skulle virkelig 1500 Garibaldiister være landede i Calabrien og have forenet sig med 2000 Insurgenter i Bjergene, og skulle, ifølge „Indep. Belge“ kommanderes af en forhenværende fransk Marineofficer ved Navn Desfolle. Fra Neapelsina har Garibaldi udstædt en Proklamation til Neapolitanerne, hvori han opfordrer dem til ingen Modstand at gjøre; men slutte sig til ham for at kæmpe mod Italiens Fiender. Til Neapel er der forevrigt indløbet forskellige Depescher fra Palena, Monteleone, Catanzaro og andre Byer i Calabrien, at betydelige Afdelinger ere landsatte Natten til den 11te Aug., hvoriblandt Bisceios 4000 Mand stærke Brigade og et Korps paa 11000 Mand med to Batterier, hvorved man antog, at Garibaldi selv befandt sig. Garibaldi er iallesald ikke længere paa Sicilien, og ifølge et Brev af 16de Aug. fra Turin var han ankommen til Cagliari paa Den Sardinien. Ifølge et senere Telegram har 2000 i Calabrien udfibede Garibaldiister angrebet Reggio i Neapel. Garibaldi er med 130 Fartøier landet i

Bagnara. Hans Stabschef, General Sirtari, har d. 12te Aug. overtaget Kommandoen over Lands og Somagten, ifølge Bemyndigelse fra Garibaldi.

— Siden Mai Maaned skal der være gaaet 10,000 Mand kongelige, neapolitaniske Tropper over til Garibaldi, og saavel Officierer som Menige af de tilbageværende kongelige Tropper nægte at rykke ud mod Garibaldi.

Jordbei og Byggetomter tilsalgs.

En udmærket godt opdyrket Jordbet, henseb 400 Maal stor, beliggende inden Kristiania Byes Grændser og i et Strog, hvor der er usædvanlig raff Afkastning paa Byggetomter, er tilsalgs paa særdeles gode Vilkaar. Salget er overdraget Dverrettsagsfører Michælet.

Gaarden Regstad i Stange paa Hedemarken, smukt beliggende og af Etyld af 24 Daler 4 Ort 16 Skilling, er tilsalgs paa gode Vilkaar, og kunne Vølling, Besætning og Gaardsredskaber følge med i Handelen. Til Glendommen, der gaar ligened til Møsen, hører Sæter og Skov; dens Kreaturhold er omtrent 16 Heste og 45 Køer. Gaardens Areal er omtrent 1050 Maal. Salget er overdraget til Dverrettsagsfører Arnesen i Kristiania.

En Glendom i Aker, tæt ved Grorud Jernbanestation, er tilsalgs. Den er fri for Døl og Føderaad, antages at indeholde omtrent 150 Maal udmærket god og velbrugt Jord, har gode Huse, Haven, Skov til Brænde og Hjerdesfang, samt føder 2 Heste og 10 Stkr. Fø. Salget er overdraget Advokat Birch, Dverretter Møllers forrige Gaard i Kirkegaarden.

En meget godt opdyrket Glendom i østre Aker, der fortiden føder 16 Stkr. Fø og 2 a 3 Heste, med gode Huse, Skov og Haven, som er mere end tilstrækkelig til Gaardens Brug, er formedelst anden Bellemelse til Salg paa gode Konditioner, naar Handel snart kan se. Det Fornødne afhandles med Advokat Birch.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 4 1/2 a 5 Eyd.
Rug, 17 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ a 4 Eyd.
Veg, 15 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$.
Havre 2 Eyd. a 11 $\frac{1}{2}$

Udenlandst

Rug østersøst 4 Eyd. 24 $\frac{1}{2}$ a 4 Eyd. 60 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 4 Eyd. a 4 Eyd. 24 $\frac{1}{2}$.
Veg 2radigt 4 Eyd.
Erter 4 1/2 a 6 Eyd.
Hvede 7 Eyd. a 7 1/2 Eyd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Høhmd. 6 Eyd. pr. Td.
Sild, for Mid. 5 a 5 1/2 Eyd. pr. Td.
Sild, smaa do. 4 1/2 a 5 Eyd. pr. Td.
Sild, for Christ. 18 a 20 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Sild, smaa do. 13 a 15 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Storsild 1 Eyd. pr. Væg.
Middelsild 3 $\frac{1}{2}$ a 12 $\frac{1}{2}$ pr. Væg.
Smaaest 3 $\frac{1}{2}$ pr. Væg.
Rødskar 8 $\frac{1}{2}$ pr. Væg.

Følgebld til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.